

Na temelju članka 153. Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine Kantona Središnja Bosna, broj 4/13), točke h) stavka (1), Ministarstvo obrazovanja, znanosti, mladih, kulture i športa Kantona Središnja Bosna, donosi

P R A V I L N I K
O POSTUPKU AKREDITACIJE
VISOKOŠKOLSKIH USTANOVA
I STUDIJSKIH PROGRAMA
PRVOG I DRUGOG CIKLUSA STUDIJA

DIO PRVI – OSNOVNE ODREDBE

Članak 1.

(Predmet Pravilnika)

Pravilnikom o postupku akreditacije visokoškolskih ustanova i studijskih programa prvog i drugog ciklusa (u daljnjem tekstu: Pravilnik) i integriranog prvog i drugog ciklusa studija (u daljnjem tekstu: Pravilnik) u Kantonu Središnja Bosna (u daljnjem tekstu: Kanton) utvrđuje se postupak i pobliže uređuju: opći principi, prava i obveze, sudionici i predmet akreditacije, institucionalna i akreditacija studijskih programa, rokovi, samoevaluacija, prvi ciklus akreditacije studijskih programa, modeli akreditacije studijskih programa, akreditacija novih visokoškolskih ustanova, troškovi postupka akreditacije, započinjanje postupka akreditacije, podnošenje zahtjeva za akreditaciju, osnivanje povjerenstva stručnjaka, odlučivanje povjerenstva, eksterna evaluacija, posjeta visokoškolskoj ustanovi i program posjeta, izvješće povjerenstva stručnjaka, preporuka povjerenstva stručnjaka, preporuka Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta, ishod akreditacije, dopunsko rješenje o novom roku važenja akreditacije, prigovori i žalbe, izdavanje rješenja akreditacije, posljedice za visokoškolsku ustanovu, te postakreditacijske aktivnosti.

Članak 2.

(Značenje izraza)

Izrazi koji se koriste u ovom Pravilniku imaju sljedeće značenje:

a) **Akreditiranje** je postupak provjere organizacije rada, raspoloživih prostornih, materijalno-tehničkih i kadrovskih resursa, kvaliteta obrazovnog procesa, studijskih programa i kvalifikacija kojima raspolaže, odnosno koje pruža i dodjeljuje visokoškolska ustanova, nakon čega mjerodavno ministarstvo izdaje rješenje o akreditaciji visokoškolske ustanove.

b) **Akreditacija** je formalna potvrda (rješenje) o ispunjenosti kriterija za akreditaciju koje propisuje Agencija za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta (u daljnjem tekstu: Agencija), a koju, nakon provedene neovisne vanjske ocjene kvaliteta i preporuke Agencije, donosi ministar obrazovanja, znanosti, mladih, kulture i športa Kantona Središnja Bosna.

c) **Licenciranje** je proces provjere ispunjenosti standarda i normativa za osnivanje i rad visokoškolske ustanove radi dodjele dozvole (licencije) za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

d) **Licencija** je dokument koji izdaje mjerodavno ministarstvo, kojim se visokoškolskoj ustanovi dopušta pružanje

usluga visokoga obrazovanja odnosno izdaje dozvola za rad.

e) **Visoko obrazovanje** je obrazovanje koje se provodi na visokoškolskoj ustanovi nakon završetka četverogodišnjeg srednjoškolskog obrazovanja, a koje vodi do, nastavnim programom, predviđene akademske titule, odnosno stručnog ili znanstvenog zvanja, u skladu sa zakonom i drugim propisima.

f) **Visokoškolska ustanova** je ustanova koja se bavi djelatnošću visokog obrazovanja u skladu sa zakonom.

g) **Studijski program** je nastavni plan i program koji pokriva jednu znanstvenu oblast ili više znanstvenih oblasti, a čija provedba kroz nastavno-znanstveni/umjetnički proces vodi do jednog od triju akademskih stupnjeva u skladu s bolonjskom Deklaracijom. Konačnu odluku o prihvaćanju studijskoga programa donosi senat visokoškolske ustanove.

h) **Europski prostor visokog obrazovanja** je proklamirani cilj potpisnica Deklaracije europskih ministara visokog obrazovanja, Bolonja (1999.), koji vodi stvaranju jedinstvenog europskog prostora visokog obrazovanja, koji omogućava povećanu mobilnost studenata i akademskog osoblja, jača međunarodnu konkurentnost europskog visokog obrazovanja, te vodi uspostavi zajedničkog okvira i sustava međusobno razumljivih i usporedivih diploma.

i) **Državni registar** visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini je službena evidencija (pisana i elektronska) o akreditiranim visokoškolskim ustanovama u Bosni i Hercegovini koju vodi Agencija.

j) **Agencija za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta** je samostalna upravna organizacija uspostavljena Okvirnim zakonom o visokom obrazovanju u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Okvirni zakon), s mjerodavnostima u osiguranju kvaliteta u visokom obrazovanju utvrđenim tim Zakonom.

k) **Samoevaluacija ili interna evaluacija** je procjena, periodična kontrola i dokumentiranje vlastitih parametara kvalitete, studijskih programa, menadžmenta, znanstveno-istraživačkog rada itd., koje provodi visokoškolska ustanova ili njen dio.

l) **Eksterna (vanjska) evaluacija** je postupak u kojem nezavisno tijelo prikuplja podatke, informacije i dokaze o radu ustanove, posebne jedinice predmetne ustanove ili o ključnim aktivnostima ustanove s ciljem izrade iskaza o njenom kvalitetu i koja se sastoji od najmanje triju aktivnosti: analize izvješća o samoevaluaciji, posjete visokoškolskoj ustanovi i izrade izvješća o eksternoj evaluaciji s preporukama.

lj) **Standardi** su iskazi o očekivanoj razini zahtjeva i uvjeta prema kojima se ocjenjuje kvaliteta, a koje visokoškolska ustanova, odnosno studijski program mora ispuniti da bi dobila akreditaciju.

m) **Standardi i normativi** za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja dokument je koji, na prijedlog Ministarstva, prihvaća Vlada Kantona Središnja Bosna (u daljnjem tekstu: Vlada Kantona), a kojim se utvrđuju ukupan kriterij čije je ispunjavanje neophodan uvjet za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja na akreditiranoj i licenciranoj visokoškolskoj ustanovi.

n) **Lista stručnjaka** je lista na kojoj su navedena imena te podaci o domaćim i međunarodnim stručnjacima koji ispunjavaju kriterije za sudjelovanje u postupku akreditacije.

nj) **Povjerenstvo stručnjaka** je neovisno tijelo koje utvrđuje ispunjenje standarda kvaliteta u radu visokoškolskih ustanova i kvaliteta studijskih programa koji su predmet akreditacije.

o) **Rok važenja** akreditacije je vremensko razdoblje od izdavanja akreditacije do njenog isteka, nakon kojeg je visokoškolska ustanova dužna zatražiti izdavanje nove akreditacije.

p) **Ishod akreditacije** predstavlja odluku o usklađenosti visokoškolske ustanove i studijskih programa sa standardima i kriterijima, koju svojim izvješćem zaključno preporučuje povjerenstvo stručnjaka, na temelju koje Agencija izdaje preporuku, a Ministarstvo rješenje o akreditaciji, koje može biti: akreditacija, upućivanje pisma očekivanja i neakreditiranje.

r) **Izvješće povjerenstva stručnjaka** je završni dokument eksterne evaluacije kojim povjerenstvo stručnjaka visokoškolskoj ustanovi daje preporuke za unaprjeđenje kvaliteta, te daje preporuku o ishodu akreditacije.

s) **Preporuka o akreditaciji** je akt koji izdaje Agencija i kojim se preporučuje izdavanje rješenja o akreditaciji, prema ishodu preporučenom u izvješću povjerenstva stručnjaka.

š) **Rješenje o akreditaciji** je akt koji izdaje Ministarstvo na temelju preporuke o akreditaciji kojim se finalno izdaje (ili ne izdaje) akreditacija visokoškolskoj ustanovi i studijskom programu.

t) **Obnavljanje akreditacije/reakreditacija** je obvezni postupak koji se provodi na akreditiranoj visokoškolskoj ustanovi radi produljenja roka važenja akreditacije.

DIO DRUGI – OPĆE ODREDBE O AKREDITACIJI

Članak 3.

(Predmet akreditacije)

Predmet akreditacije:

a) je visokoškolska ustanova koja ima dozvolu za rad/licenciju, odnosno koja je registrirana u skladu sa Zakonom o visokom obrazovanju Kantona, prilikom koje se vrednuje ispunjenost standarda za unutarnje osiguranje kvaliteta i kriterija za akreditaciju, odnosno implementacija procedura koje proizlaze iz propisanih standarda i kriterija za akreditaciju;

b) je studijski program prvog i drugog ciklusa studija i integriranog studija prvog i drugog ciklusa koji se izvodi na akreditiranoj visokoškolskoj ustanovi, koji je osnovan odgovarajućim aktom visokoškolske ustanove što uključuje i ugovor o partnerstvu (zajednički programi s drugim visokoškolskom ustanovom), odnosno studijski program koji ima od Ministarstva dozvolu za rad, prilikom koje se vrednuje ispunjenost standarda za unutarnje osiguranje kvaliteta i kriterija za akreditaciju, odnosno implementacija procedura koje proizlaze iz propisanih standarda i kriterija za akreditaciju.

Članak 4.

(Standardi i kriteriji)

(1) Akreditacija visokoškolskih ustanova i studijskih programa u Kantonu Središnja Bosna provodi se na temelju odredbi Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj: 59/07 i 59/09; u daljnjem tekstu: Okvirni zakon), Zakona o visokom obrazovanju („Službene novine Kantona Središnja Bosna“, broj 4/13; u daljnjem tekstu: Zakon o visokom obrazovanju), Preporuka za reguliranje postupka akreditacije visokoškolskih ustanova i studijskih programa 1. i 2. ciklusa studija u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 34/23) i ovoga Pravilnika.

(2) Standardi koji se primjenjuju u postupku akreditacije

su standardi definirani Odlukom o normama kojima se određuju minimalni standardi u području visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj: 100/11 i 26/19), koju donosi Agencija.

(3) Kriteriji za akreditaciju visokoškolskih ustanova su kriteriji utvrđeni Odlukom o kriterijima za akreditaciju visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 96/16) i Odlukom o kriterijima za akreditaciju studijskih programa prvog i drugog ciklusa studija u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 47/17), koje donosi Agencija.

Članak 5.

(Načela)

Akreditacija visokoškolskih ustanova i studijskih programa na području Kantona provodi se na načelima bolonjskog procesa, u skladu s bolonjskom Deklaracijom (Deklaracija europskih ministara obrazovanja, Bolonja, 1999. godine) te ostalim dokumentima koji definiraju taj proces, a usklađena je i s dokumentom „Standardi i smjernice za osiguranje kvaliteta u Europskom prostoru visokog obrazovanja“.

Članak 6.

(Svrha i ciljevi akreditacije)

(1) Akreditacija se provodi u svrhu vanjskog osiguravanja kvaliteta visokoškolskih ustanova, odnosno studijskih programa, te u svrhu njihovog unaprjeđenja.

(2) Ciljevi postupka akreditacije su:

a) dati jasan odgovor na dostignutost standarda za unutarnje osiguranje kvaliteta i ispunjenost kriterija za akreditaciju;

b) provjeriti opisano stanje na temelju samoevaluacijskog izvješća visokoškolske ustanove i ostale dostavljene dokumentacije, odnosno studijskog programa, u odnosu na činjenično stanje utvrđeno prilikom posjete povjerenstva stručnjaka visokoškolskoj ustanovi, odnosno studijskom programu;

c) dati preporuke za unaprjeđenje kvaliteta visokoškolskih ustanova i studijskih programa;

d) osigurati kontinuitet procesa osiguranja kvaliteta, pri čemu će naredni proces osiguranja kvaliteta uzimati u obzir napredak postignut od prethodnog procesa.

Članak 7.

(Nositelj akreditacije)

(1) Nositelj akreditacije je visokoškolska ustanova.

(2) Nositelj akreditacije ne može biti fakultet, akademija ili znanstveno-istraživački institut kao organizacijska jedinica, s tim da institucionalna akreditacija visokoškolske ustanove koja ima organizacijske jedinice uzima u obzir njihov rad i procese koji se odvijaju na njima.

Članak 8.

(Predmet institucionalne akreditacije i akreditacije studijskih programa)

(1) Predmet institucionalne akreditacije je visokoškolska ustanova koja ima dozvolu za rad, odnosno licenciju Ministarstva.

(2) Institucionalna akreditacija uključuje postupke upravljanja visokoškolskom ustanovom, procese koji se odvijaju na visokoškolskoj ustanovi, unutarnji sustav, kvaliteta na visokoškolskoj ustanovi, kapacitete, resurse i potencijale visokoškolske ustanove za promjene i provođenje reformi, a u skladu sa standardima i kriterijima.

(3) Predmet akreditacije studijskih programa je studijski program koji izvodi visokoškolska ustanova, a ona uključuje pregled akademskog sadržaja, ishoda učenja te kapaciteta visokoškolske ustanove da provede studijski program.

(4) Akreditacija studijskih programa provodi se kao klasterska akreditacija ili kao akreditacija pojedinačnih studijskih programa, pojedinačnih akreditacija u sklopu akreditacije visokoškolske ustanove, s ili bez instrumenta recenzije.

(5) Visokoškolska ustanova obvezna je u svom zahtjevu precizno naznačiti za koju vrstu akreditacije studijskog programa podnosi zahtjev, te kojoj znanstvenoj/umjetničkoj oblasti, polju i grani pripadaju studijski programi.

Članak 9.

(Obveza provođenja postupka akreditacije)

(1) Sve licencirane (registrirane) visokoškolske ustanove na području Kantona imaju pravo i obvezu podnijeti:

- a) zahtjev za institucionalnu akreditaciju;
- b) zahtjev za akreditaciju studijskih programa, za svaki studijski program koji izvode.

(2) Zahtjev iz stavka (1) ovoga članka podnosi se Ministarstvu, najkasnije šest mjeseci prije datuma za koji se traži akreditacija.

(3) Ako visokoškolska ustanova ne podnese zahtjev iz stavka (2) ovoga članka, Ministarstvo će pokrenuti postupak brisanja visokoškolske ustanove iz registra Ministarstva i o tome obavijestiti osnivača i javnost.

Članak 10.

(Sudionici postupka akreditacije i njihove mjerodavnosti)

(1) U postupku akreditacije sudjeluju:

- a) visokoškolska ustanova (sveučilište ili visoka škola);
- b) Ministarstvo;
- c) Agencija;
- d) povjerenstvo stručnjaka (u daljnjem tekstu: povjerenstvo).

(2) Visokoškolska ustanova je odgovorna za unutarnji sustav kvaliteta, a u postupku akreditacije nezavisno i samostalno provodi samoevaluaciju koja rezultira samoevaluacijskim izvješćem.

(3) Agencija je odgovorna za provođenje eksterne evaluacije koja se provodi nezavisno od utjecaja mjerodavnih obrazovnih i političkih vlasti i visokoškolske ustanove, a njen je rezultat preporuka za akreditaciju.

(4) Povjerenstvo je mjerodavno za provođenje neovisne i objektivne provjere ispunjenosti standarda i kvaliteta u radu visokoškolskih ustanova te kvaliteta studijskih programa koji su predmet akreditacije, na temelju samoevaluacijskoga izvješća i provedenih aktivnosti, kao i za davanje mišljenja o ishodu akreditacije.

(5) Ministarstvo je mjerodavno za provođenje postupka akreditacije, davanje prijedloga u postupku imenovanja povjerenstva, kao i za donošenje rješenja o akreditaciji.

Članak 11.

(Koraci u postupku akreditacije)

Postupak akreditacije u pravilu obuhvata sljedeće korake:

- a) izradu izvješća o samoevaluaciji;
- b) podnošenje zahtjeva za akreditaciju;
- c) imenovanje povjerenstva;
- d) posjeta povjerenstva visokoškolskoj ustanovi;
- e) izradu i objavu izvješća o eksternoj evaluaciji;

- f) izdavanje rješenja o akreditaciji;
- g) postakreditacijske, naknadne aktivnosti.

Članak 12.

(Troškovi postupka akreditacije)

(1) Troškove provođenja postupka akreditacije snosi visokoškolska ustanova (naknade za rad povjerenstva, troškove za prijevoz, smještaj, prehranu i ostale troškove).

(2) Visokoškolska ustanova je obvezna uz podneseni zahtjev za akreditaciju dostaviti dokaz (uplatnicu) o uplati novčanog iznosa za potrebe provođenja postupka akreditacije.

(3) Odluku o troškovima provođenja postupka akreditacije visokoškolskih ustanova registriranih na području Kantona, kao i studijskih programa u okviru visokoškolskih ustanova, donosi Vlada Kantona na prijedlog Ministarstva.

DIO TREĆI – OBVEZA SAMOEVALUACIJE I IZVJEŠĆE O SAMOEVALUACIJI

Članak 13.

(Samoevaluacija)

Početna osnova za proces akreditacije visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa je samoevaluacijsko izvješće o ispunjenosti standarda i kriterija za akreditaciju visokoškolske ustanove (u daljnjem tekstu: samoevaluacijsko izvješće visokoškolske ustanove), odnosno samoevaluacijsko izvješće studijskog programa o ispunjenosti standarda i kriterija za akreditaciju studijskih programa 1. i 2. ciklusa i integriranog studija (u daljnjem tekstu: samoevaluacijsko izvješće studijskog programa).

Članak 14.

(Obveza samoevaluacije)

Prije podnošenja zahtjeva za akreditaciju visokoškolske ustanove i studijskog programa, visokoškolska ustanova provodi samoevaluaciju.

(1) Samoevaluacija treba obuhvatiti rad ustanove u cijelosti i svakog njezinog dijela, i na razini studijskog programa; u nju trebaju biti uključene sve ključne grupe na visokoškolskoj ustanovi, a naročito: studenti, akademsko i neakademsko osoblje te zainteresirani socijalni partneri, poput predstavnika zajednice, tržišta rada, bivših studenata i sl.

(2) Samoevaluacija obuhvata procese na instituciji dajući ocjenu o udovoljenosti svakom pojedinačnom standardu i kriteriju u skladu s odlukom koju donosi Agencija, poštujući objektivne činjenice karakteristične za visokoškolsku ustanovu.

(3) Postupak samoevaluacije rezultira izvješćem o samoevaluaciji.

(4) Radi jednakoobraznosti postupka samoevaluacije na visokoškolskim ustanovama propisan je obrazac samoevaluacijskoga izvješća, usklađen s važećom preporukom Agencije.

(5) Visokoškolska ustanova obvezna je izraditi izvješće o samoevaluaciji, u svemu prema odgovarajućem obrascu.

(6) Izvješće o samoevaluaciji prihvaća senat visokoškolske ustanove, s tim da se za studijske programe koji se akreditiraju donosi pojedinačna odluka za svaki studijski program.

(7) Izvješće o samoevaluaciji izrađuje se na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini i na engleskom jeziku.

Članak 15.

**(Struktura minimalnog sadržaja
samoevaluacijskog izvješća)**

(1) Samoevaluacijsko izvješće u strukturi treba sadržavati minimalno sljedeća poglavlja:

A) – Za visokoškolsku ustanovu

1. Uvod

1.1. Povijest organizacija visokoškolske ustanove

1.2. Opis provedenih aktivnosti na provođenju definiranih projekata unaprjeđenja

1.3. Statistički podaci

2. Provođenje samoevaluacije

2.1. Tim za samoevaluaciju

2.2. Postupak samoevaluacije

3. Stanje kvaliteta visokoškolske ustanove u odnosu na definirane standarde i kriterije

4. Zaključci uz prijedloge aktivnosti za unaprjeđenje stanja

5. Prilozi

B) – Za studijski program

1. Uvod

1.1. Povijest organizacija studijskog programa

1.2. Opis provedenih aktivnosti na provođenju definiranih projekata unaprjeđenja

1.3. Statistički podaci

2. Provođenje samoevaluacije

2.1. Tim za samoevaluaciju

2.2. Postupak samoevaluacije

3. Stanje kvaliteta studijskog programa u odnosu na definirane kriterije i standarde

4. Zaključci uz prijedloge aktivnosti za unaprjeđenje stanja

5. Prilozi

(2) Radi jednoobraznosti postupka samoevaluacije na visokoškolskim ustanovama propisan je Obrazac samoevaluacijskoga izvješća, i za visokoškolsku ustanovu i za studijske programe, koji je sastavni dio ovog Pravilnika, usklađen s važećom preporukom Agencije.

(3) Visokoškolska ustanova obvezna je izraditi izvješće o samoevaluaciji, u svemu prema Obrascu 1. i Obrascu 2. iz stavka (2) ovog članka, i sastavni su dio ovog Pravilnika: Obrazac 1, za visokoškolsku ustanovu i Obrazac 2, za studijski program.

DIO ČETVRTI – POSTUPAK AKREDITACIJE

Članak 16.

(Podnošenje zahtjeva ovisno o akreditaciji)

Visokoškolske ustanove podnose zahtjev:

a) za institucionalnu akreditaciju, kao novoosnovana ustanova ili za reakreditaciju;

b) za akreditaciju studijskih programa, u sklopu institucionalne akreditacije ili pojedinačnu akreditaciju u vremenskom razdoblju od izdavanja institucionalne akreditacije do njenog isteka.

Članak 17.

(Podnošenje zahtjeva za akreditaciju)

(1) Visokoškolska ustanova podnosi zahtjev za akreditaciju/reakreditaciju Ministarstvu najkasnije šest mjeseci prije datuma za koji se akreditacija traži.

(2) Zahtjev može podnijeti visokoškolska ustanova koja je

ispunila sve zakonom propisane uvjete.

(3) Novoosnovana visokoškolska ustanova podnosi zahtjev za akreditaciju najmanje dvije godine od početka rada, a najkasnije četiri godine, imajući u vidu da navedeni rok za podnošenje zahtjeva za akreditaciju počinje teći od početka izvođenja nastave u prvoj akademskoj godini nakon stjecanja dozvole za rad/licencije.

Članak 18.

(Zahtjev za akreditaciju studijskog programa)

(1) Zahtjev za akreditaciju studijskog programa podnosi visokoškolska ustanova za onaj studijski program koji ima minimalno sljedeće karakteristike:

a) jedinstveni naziv

b) definiranu kvalifikaciju i razina kvalifikacije, usklađene sa Europskim kvalifikacijskim okvirom (EQF) i Odlukom o prihvatanju osnova kvalifikacijskog okvira u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj: 31/11 i 39/12);

c) nastavni plan i program koji se sastoji od skupa obveznih i izbornih predmeta koji vode do jedne kvalifikacije, osim u slučaju kada studijski program ima više smjerova, pri čemu svaki smjer može imati različit skup obveznih i izbornih predmeta te može voditi do različitih kvalifikacija;

d) ima definirane ishode učenja na svakoj razini studijskog programa;

e) trajanje studija je definirano u skladu s Okvirnim zakonom.

(2) Za novoosnovani studijski program visokoškolska ustanova podnosi zahtjev za akreditaciju godinu dana nakon što se izvede nastava na završnoj godini tog studijskog programa.

Članak 19.

**(Legitimnost i ocjena kompletnosti
zahtjeva za akreditaciju)**

(1) Nakon prijema zahtjeva za akreditaciju, ministar može procijeniti potrebu pokretanja inspeksijskog nadzora po službenoj dužnosti radi utvrđivanja usklađenosti rada sa zakonom i podzakonskim aktima.

(2) Dokaze o usklađenosti rada u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima, kao i dokaze o eventualno utvrđenim neusklađenostima s poduzetim i izvršenim mjerama za njihovo otklanjanje u zakonom propisanom roku, inspeksijsko tijelo zapisnički konstatira i dostavlja ministru.

(3) Uz zahtjev za akreditaciju visokoškolska ustanova dostavlja sljedeće:

a) po dva primjerka samoevaluacijskog izvješća visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa u tiskanoj (hard copy) i elektronskoj verziji, za izvještajni period koji je zaključen proteklom akademskom godinom:

I. period od posljednje akreditacije zaključen s proteklom akademskom godinom, u slučaju reakreditacije za postojeće visokoškolske ustanove i studijske programe

II. period od početka rada zaključeno s proteklom akademskom godinom u slučaju prve akreditacije visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa

III. period od početka izvođenja nastave zaključeno s proteklom akademskom godinom u slučaju prve akreditacije za novoosnovane studijske programe, pri čemu se zahtjev za akreditaciju podnosi godinu dana nakon izvođenja nastave na završnoj godini studija, što ovisi od trajanja ciklusa

IV. period od posljednje četiri akademske godine zaključeno s proteklom akademskom godinom u slučaju prve

akreditacije za postojeće studijske programe koji se izvode duže od četiri godine;

b) aktualni izvod iz sudskog registra i registra Ministarstva;

c) odgovarajuća licencija/odobrenje Ministarstva, u skladu s članom 34. Zakona o visokom obrazovanju, i rješenje kojim se utvrđuje ispunjenost uvjeta za početak rada i upisa u registar;

d) odgovarajući akt visokoškolske ustanove o prihvaćanju studijskog programa, odnosno odgovarajući akt Ministarstva kojim se odobrava izvođenje studijskog programa;

e) odluku/akt o izboru/imenovanju tijela rukovođenja, odnosno punomoć ukoliko je zahtjev za akreditaciju podnijela osoba ovlaštena od strane tijela rukovođenja visokoškolske ustanove;

f) ime i prezime, e-mail adresa i broj telefona lica ovlaštenog za ostvarivanje komunikacije visokoškolske ustanove s mjerodavnom obrazovnom vlasti, Agencijom i povjerenstvom stručnjaka u postupku akreditacije;

g) dokaz (uplatnicu) o uplati predviđenog iznosa sredstava potrebnih za postupak akreditacije.

Članak 20.

(Kompletnost zahtjeva, dopune, prekid postupka)

(1) Kada Ministarstvo utvrdi kompletnost i legitimnost zahtjeva visokoškolske ustanove, pokreće se postupak akreditacije.

(2) Ako se utvrdi da je podneseni zahtjev nepotpun, odnosno neuredan, Ministarstvo donosi odgovarajući akt kojim se traži od visokoškolske ustanove da u roku od najkasnije 15 dana podneseni zahtjev dopuni i uredi.

(3) Ako visokoškolska ustanova u propisanom roku ne postupi u skladu s aktom Ministarstva, a kojim se traži dopuna zahtjeva, smatrat će se da je odustala od prethodno podnesenog zahtjeva, o čemu Ministarstvo donosi odgovarajući akt – zaključak, kojim se zahtjev odbacuje.

(4) Ako se u postupku provjere legitimnosti, na temelju podataka Ministarstva ili mjerodavnog inspeksijskog tijela, utvrdi da je u toku upravni postupak čiji ishod može utjecati na legitimnost ustanove za akreditaciju, postupak se privremeno prekida dok mjerodavno tijelo ne odluči po prethodnom pitanju.

(5) O prekidu postupka Ministarstvo donosi zaključak, protiv kojeg je dozvoljena žalba.

(6) Ako se prethodno pitanje ne riješi u razumnom roku, a najduže šest mjeseci, Ministarstvo može da zahtijeva ažuriranje dostavljene dokumentacije visokoškolske ustanove i studijskih programa kada se postupak nastavi.

Članak 21.

(Rok u kojem se obavlja postupak akreditacije)

(1) Postupak akreditacije se provodi u roku do isteka važeće akreditacije, odnosno u roku od šest mjeseci nakon podnošenja zahtjeva za novoosnovane visokoškolske ustanove i za studijske programe.

(2) Sudionici u postupku akreditacije dužni su uskladiti sve aktivnosti kako bi se poštovao navedeni rok.

Članak 22.

(Produženje roka postupka akreditacije)

Ako se postupak akreditacije ne obavi u roku navedenom u članku 21. ovog Pravilnika, rok se iz opravdanih razloga može produžiti najduže 12 mjeseci, o čemu odlučuje Ministarstvo.

Članak 23.

(Dopunsko rješenje o novom roku važenja akreditacije)

Ako se postupak akreditacije iz objektivnih razloga ne završi u roku propisanom u članku 21. ovog Pravilnika, za one visokoškolske ustanove koje su prethodno prošle postupak akreditacije Ministarstvo može donijeti dopunsko rješenje u kojem se utvrđuje novi rok važenja akreditacije, a koji ne može biti duži od 18 mjeseci od isteka prethodne akreditacije, osim u slučaju kada se visokoškolskoj ustanovi u postupku izda pismo očekivanja, gdje se rok dopunskog rješenja produžava do donošenja rješenja kojim će se postupak akreditacije završiti.

Članak 24.

(Utvrđivanje prijedloga povjerenstva)

(1) Nakon što primi potpun i uredan zahtjev za akreditaciju koji podnese visokoškolska ustanova, Ministarstvo najkasnije u roku od 30 dana utvrđuje prijedlog za imenovanje povjerenstva te ga, s podnesenim zahtjevom za akreditaciju i samoevaluacijskim izvješćem, u tiskanoj i elektronskoj verziji dostavlja Agenciji, i ime osobe koja je ispred Ministarstva zadužena za provođenje postupka akreditacije.

(2) U povjerenstvu Ministarstvo može predložiti samo osobu s liste koju je Agencija utvrdila u skladu s odredbama Okvirnoga zakona, vodeći računa i o *gender* komponenti sastava povjerenstva.

(3) Za institucionalnu akreditaciju visokoškolske ustanove kao univerziteta, povjerenstvo stručnjaka ima najmanje pet članova, i to u sljedećem sastavu:

a) dva člana – domaći stručnjaci predstavnici akademske zajednice u Bosni i Hercegovini;

b) jedan član – međunarodni stručnjak;

c) jedan član – stručnjak iz gospodarstva i prakse;

d) jedan član – predstavnik studenata.

(4) Za institucionalnu akreditaciju visokoškolske ustanove kao visoke škole povjerenstvo ima najmanje četiri člana, i to u sljedećem sastavu:

a) jedan član – domaći stručnjaci predstavnici akademske zajednice u Bosni i Hercegovini;

b) jedan član – međunarodni stručnjak;

c) jedan član – stručnjak iz gospodarstva i prakse;

d) jedan član – predstavnik studenata.

(5) Za akreditaciju pojedinačnog studijskoga programa predlaže se povjerenstvo od najmanje četiri člana koji su iz oblasti iz koje je studijski program, i to sljedeće strukture:

a) jedan član – domaći stručnjaci predstavnici akademske zajednice u Bosni i Hercegovini;

b) jedan član – međunarodni stručnjak;

c) jedan član – stručnjak iz gospodarstva i prakse;

d) jedan član – predstavnik studenata.

(6) Kada to ocijeni potrebnim, a zbog specifičnosti visokoškolske ustanove koja je predmet akreditacije, odnosno studijskoga programa, Ministarstvo može Agenciji predložiti i imenovanje povjerenstva sastavljenog od većeg broja članova, vodeći računa da su zastupljene sve kategorije stručnjaka.

(7) Za klstersku akreditaciju studijskih programa predlaže se najmanje pet članova povjerenstva, a najviše sedam, uz zastupljenost kategorija iz stavka (5) ovog članka.

(8) Prijedlog Ministarstva za imenovanje članova povjerenstva obvezno sadrži i prijedlog zamjenskih članova povjerenstva. Prijedlog Ministarstva u pogledu sastava povjerenstva mora udovoljavati uvjetima o nepostojanju sukoba interesa i o dostupnosti stručnjaka.

(9) Sukob interesa provjerava Ministarstvo tako da pisanim putem zatraži od visokoškolske ustanove u postupku akreditacije izjašnjenje o sukobu interesa ili druge informacije o kandidatima za povjerenstvo koje bi mogle ugroziti kredibilitet postupka akreditacije, a kopija odgovora/izjašnjenja visokoškolske ustanove dostavlja se i Agenciji.

(10) Sukob interesa postoji u situaciji kada član povjerenstva ima određeni profesionalni ili privatni financijski interes na visokoškolskoj ustanovi koja je predmet vanjske evaluacije, a što može utjecati na njegov nepristran i objektivan rad u povjerenstvu.

(11) Sukobom interesa posebno se smatra situacija u kojoj bi predloženi član povjerenstva u tekućoj i sljedećoj akademskoj godini, u odnosu na godine obavljanja vanjske evaluacije, imao profesionalni ili privatni financijski interes na visokoškolskoj ustanovi koja je predmet vanjske evaluacije, uključujući i članove njegove uže obitelji (roditelje, supružnike i djecu).

(12) U povjerenstvo se, prema pravilu, predlažu stručnjaci koji su prošli program treninga stručnjaka koje provodi Agencija.

(13) Za institucionalnu akreditaciju, pri formiranju povjerenstva stručnjaka, preferiraju se stručnjaci koji imaju iskustva u menadžmentu u visokom obrazovanju (da su obavljali i obavljaju poslove rektora, prorektora ili dekana) te stručnjaci koji imaju iskustva u osiguranju kvaliteta u visokom obrazovanju.

(14) Nakon primljenog prijedloga Ministarstva iz stavka (1) ovoga članka, Agencija donosi rješenje o imenovanju povjerenstva.

(15) Povjerenstvo ima predsjednika kojeg se imenuje iz reda članova domaćih stručnjaka predstavnika akademske zajednice Bosne i Hercegovine, kojeg predloži Ministarstvo.

(16) Povjerenstvo ima tajnika kojeg, iz reda članova povjerenstva, određuje predsjednik povjerenstva nakon konsultacija s Agencijom i članovima povjerenstva. U pravilu, predsjednik povjerenstva ne može istovremeno biti i tajnik povjerenstva.

(17) Tajnik povjerenstva zadužen je za ostvarivanje službene komunikacije s visokoškolskom ustanovom koja je podnijela zahtjev za akreditaciju i za koordiniranje, odnosno za usklađivanje ukupnog rada povjerenstva, sve do podnošenja konačnog izvješća Agencije.

(18) Predsjedniku povjerenstva isplatit će se i dodatna naknada, u skladu s odlukom Vlade Kantona koja utvrđuje i visinu naknade tajnika.

(19) Nakon imenovanja povjerenstva stručnjaka, primjerak rješenja o imenovanju Agencija dostavlja Ministarstvu.

(20) Nakon imenovanja povjerenstva Ministarstvo sklapa ugovor s članovima povjerenstva stručnjaka kojim se detaljnije uređuju međusobna prava i obveze te rokovi za izvršenje obveza i utvrđuje se točan iznos naknade za rad u skladu s odlukom Vlade Kantona.

(21) U rješenju Agencije o imenovanju povjerenstva preciznije se uređuju obveze povjerenstva te utvrđuju rokovi za izvršenje utvrđenih obveza.

(22) Članovi povjerenstva obvezni su tokom svog rada, kao i nakon podnošenja izvješća povjerenstva Agenciji, rukovoditi se odredbama relevantnih zakonskih i podzakonskih propisa kojima je normiran postupak akreditacije.

(23) Ostala pitanja u vezi s radom povjerenstva koja nisu uređena ovim Pravilnikom i ugovorom uredit će se poslovnikom povjerenstva stručnjaka koji povjerenstvo prihvća te donosi na prvom radnom sastanku prije posjete visokoškolskoj ustanovi.

Članak 25.

(Odlučivanje povjerenstva i ocjenjivanje)

(1) Povjerenstvo stručnjaka donosi odluke u pravilu konsenzusom, a u slučaju različitih mišljenja članova povjerenstva o udovoljenosti nekim od standarda na visokoškolskoj ustanovi odluka se donosi većinom glasova, s tim da se u izvješće povjerenstva stručnjaka unose i stavovi stručnjaka koji su različiti od većinskih.

(2) Nakon posjete visokoškolskoj ustanovi, te na temelju sadržaja samoevaluacijskog izvješća, razgovora i druge relevantne dokumentacije primljene i konzultirane tijekom rada, povjerenstvo ispunjenost svakog kriterija ocjenjuje opisno, sljedećim ocjenama:

- a) potpuno ispunjen;
- b) znatno ispunjen;
- c) djelomično ispunjen;
- d) neispunjen.

(3) Uz ocjenu o ispunjenosti kriterija za akreditaciju iz stavka (2) ovog članka, povjerenstvo konsenzusom utvrđuje konačno mišljenje o ishodu akreditacije.

DIO PETI – EKSTERNA EVALUACIJA

Članak 26.

(Dostava samoevaluacijskog izvješća povjerenstvu stručnjaka)

Uz rješenje o imenovanju povjerenstva stručnjaka, Agencija svim stručnjacima dostavlja primjerak samoevaluacijskoga izvješća.

Članak 27.

(Dopuna samoevaluacijskog izvješća)

(1) U roku od 15 dana od dana prijema samoevaluacijskog izvješća, povjerenstvo stručnjaka utvrđuje cjelovitost izvješća.

(2) Ako utvrdi da je samoevaluacijsko izvješće do te mjere nepotpun da nije moguće obaviti postupak akreditacije u skladu s ovim Pravilnikom, predsjednik povjerenstva stručnjaka tražit će od visokoškolske ustanove dopunu samoevaluacijskog izvješća te o tome izvještava Ministarstvo i Agenciju.

(3) Zahtjev za dopunu samoevaluacijskog izvješća jasno je preciziran i specificirani su nedostajući podaci ili stavovi iz samoevaluacijskog izvješća te rokovi u kojima je potrebno obaviti dopunu.

(4) Dopunjeno izvješće visokoškolska ustanova dostavlja povjerenstvu stručnjaka, Ministarstvu i Agenciji.

Članak 28.

(Posjeta visokoškolskoj ustanovi)

(1) Predsjednik povjerenstva stručnjaka u suradnji s Agencijom i visokoškolskom ustanovom utvrđuje termin posjete visokoškolskoj ustanovi, precizirajući protokol posjeta – redosljed i vrijeme razgovora povjerenstva s upravom visokoškolske ustanove, širim krugom nastavnog osoblja, studentima, administrativnim i pomoćnim osobljem te obilazak prostora (kabineta, praktikuma, računarske učionice, biblioteke, laboratorija, umjetničke radionice itd.).

(2) Posjeta se obavlja u roku od najviše 15 dana od dana utvrđivanja cjelovitosti samoevaluacijskog izvješća.

(3) Posjeti visokoškolskoj ustanovi prisustvuju svi članovi povjerenstva stručnjaka.

(4) Ako je netko od članova povjerenstva opravdano odsutan osim predsjednika i tajnika, koji ne mogu izostati, u posjetu se uključuje zamjenski član, a ako se ne može uključiti ni zamjenski član, povjerenstvo može, izuzetno, obaviti posjetu bez najviše jednog odsutnog članka.

(5) Člana povjerenstva stručnjaka koji nije pristupio posjeti predsjednik povjerenstva izvještava o posjeti, te s njim diskutira o samoevaluacijskom izvješću i zadovoljenosti standardima na ustanovi.

(6) Član povjerenstva stručnjaka koji nije pristupio posjeti svoju suglasnost na izvješće o eksternoj evaluaciji dostavlja Agenciji pisanim putem ili elektronski.

(7) Posjeta traje od dva do pet dana, u zavisnosti o veličini visokoškolske ustanove te potrebi eksterne evaluacije.

Članak 29.

(Program posjete)

(1) U pravilu, posjeta započinje zatvorenim sastankom povjerenstva stručnjaka na kojem oni diskutira o samoevaluacijskom izvješću i utvrđuju popis pitanja za sastanke tokom posjete.

(2) Povjerenstvo stručnjaka obvezno se sastaje s rektorom ili direktorom visokoškolske ustanove, predstavnicima studenata, akademskim osobljem, predstavnicima administracije na visokoškolskoj ustanovi te predstavnicima partnera visokoškolske ustanove iz okruženja.

(3) Prvi krug sastanaka organizira visokoškolska ustanova.

(4) Drugi krug sastanaka članovi povjerenstva stručnjaka obavljaju samostalno, prema načelu slučajnog uzorka.

(5) Prilikom posjete povjerenstva stručnjaka visokoškolska ustanova im je dužna staviti na uvid svu dokumentaciju ili podatke koji su u njenom posjedu.

(6) Nakon obavljene posjete, povjerenstvo stručnjaka donosi preliminarnu odluku o ishodu akreditacije i izrađuje preliminarni popis preporuka za unaprjeđenje kvaliteta na visokoškolskoj ustanovi.

(7) Preliminarna odluka o ishodu akreditacije i preliminarni popis preporuka o unaprjeđenju kvaliteta na visokoškolskoj ustanovi prezentira se rektoru ili direktoru visokoškolske ustanove posljednji dan posjete, a neposredno nakon toga organizira se završni sastanak na koji se, uz menadžment visokoškolske ustanove, pozivaju članovi senata, akademsko osoblje, studenti i drugi zainteresirani na kojem članovi povjerenstva stručnjaka saopćavaju preliminarnu odluku o ishodu akreditacije, te prezentiraju preliminarne preporuke.

Članak 30.

(Sadržaj izvješća povjerenstva)

(1) Izvješćem povjerenstva stručnjaka obvezno se daje ocjena zadovoljenosti svakog od standarda i kriterija, preporuke za unaprjeđenje kvaliteta na visokoškolskoj ustanovi te preporuka o ishodu akreditacije.

(2) Izvješće se izrađuje na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini te na engleskom jeziku.

(3) Radi ujednačenosti izvješća povjerenstva stručnjaka, propisuje se format izvješća o eksternoj evaluaciji u Obrascu 3. za visokoškolsku ustanovu i Obrascu 4. za studijski program, koji su sastavni dio ovog Pravilnika.

(4) Nakon primljenog izvješća povjerenstva stručnjaka, Agencija na svojoj internetskoj stranici objavljuje integralni tekst izvješća.

Članak 31.

(Rokovi za davanje komentara)

(1) Povjerenstvo stručnjaka izvješće dostavlja visokoškolskoj ustanovi na razmatranje radi davanja komentara i mišljenja, s rokom od sedam dana za davanje komentara u pisanoj formi, nakon čega konačno izvješće povjerenstvo dostavlja Ministarstvu.

(2) Nakon što Ministarstvo primi konačno izvješće povjerenstva, dostavlja ga Agenciji uz zahtjev za izdavanje preporuke o akreditaciji.

(3) Ako izvješće povjerenstva stručnjaka sadrži formalne nedostatke, ako nije potpisano, ako nisu ocijenjeni svi kriteriji, ili ne sadrži preporuku za poboljšanje kvaliteta na visokoškolskoj ustanovi i sl., primalac izvješća može vratiti izvješće na ispravak i dopunu.

DIO ŠESTI – PRVI CIKLUS AKREDITACIJE STUDIJSKIH PROGRAMA

Članak 32.

(Plan akreditacije)

(1) Prvim ciklusom akreditacije studijskih programa smatra se vremensko razdoblje u kojem će visokoškolske ustanove, u suradnji s Ministarstvom i Agencijom, prvi put provesti postupak akreditacije svih studijskih programa koristeći se jednim od modela akreditacije studijskih programa.

(2) Prvi ciklus iz stavka (1) ovog članka provodi se na temelju petogodišnjeg plana akreditacije studijskih programa (u daljnjem tekstu: petogodišnji plan) kojeg donosi visokoškolska ustanova uz suglasnost Ministarstva, i koji Ministarstvo dostavlja Agenciji.

(3) Plan se sačinjava prema Obrascu 6, koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

Članak 33.

(Rok za donošenje plana)

(1) Rok za donošenje petogodišnjeg plana je najkasnije šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Pravilnika, koji definira postupak akreditacije studijskih programa prvog i drugog ciklusa studija i integriranog studija, a ostalih godišnjih planova u skladu s predviđenom dinamikom, uz suglasnost Ministarstva.

(2) Planovi iz stavka (1) ovog članka dostavljaju se Agenciji šest mjeseci prije prve planirane akreditacije.

Članak 34.

(Modeli akreditacije studijskih programa)

(1) Akreditacija studijskih programa provodi se koristeći sljedeće modele vanjskog vrednovanja:

a) klaster;

b) pojedinačna akreditacija;

c) pojedinačna akreditacija u sklopu akreditacije visokoškolske ustanove, sa ili bez instrumenta recenzije.

(2) Visokoškolska ustanova zajedno s Ministarstvom bira između naprijed navedenih modela akreditacije, što se navodi u zahtjevu za akreditaciju, a u skladu s petogodišnjim planom akreditacije studijskih programa u prvom ciklusu akreditacije studijskih programa.

Članak 35.

(Klaster)

(1) Akreditacija studijskih programa prema modelu klastera

provodi se, u pravilu, za studijske programe iste visokoškolske ustanove.

(2) Studijski programi se u pravilu mogu grupirati u klastere prema:

a) znanstvenim oblastima definiranim u skladu s Okvirnim zakonom (članom 10.) i Naputkom o metodološkom okviru i principima za izradu pravilnika o klasifikaciji znanstvenih oblasti, polja i grana („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 47/12) – FRASCATI 2015/OECD;

b) znanstvenim oblastima/poljima obrazovanja na način kako je to propisano pravilnikom Ministarstva.

(3) Broj srodnih studijskih programa koji formiraju klaster, u okviru jedne znanstvene oblasti, može biti najmanje dva, a najviše 12 studijskih programa, a grupirati se mogu studijski programi samo jednog ciklusa ili uključujući oba, prvi i drugi ciklus.

(4) Akreditacija studijskih programa prema modelu klastera u proceduralnom smislu se provodi na isti način kao i akreditacija visokoškolske ustanove.

Članak 36.

(Specifičnosti akreditacije prema modelu klastera)

(1) Specifičnosti akreditacije studijskih programa prema modelu klastera u odnosu definirane u dijelovima „II. Opće odredbe o akreditaciji“, „III. Obveza samoevaluacije i izvješće o samoevaluaciji“ i „IV. Postupak akreditacije“ podrazumijevaju sljedeće:

a) podnošenje jednog zahtjeva za grupu srodnih studijskih programa;

b) izradu samoevaluacijskog izvješća studijskog programa, prema propisanoj strukturi za svaki studijski program pojedinačno;

c) izdavanje rješenja o akreditaciji s ishodima za svaki studijski program pojedinačno;

d) konačna izvješća povjerenstva stručnjaka o vanjskoj evaluaciji za svaki studijski program koji objavljuje Ministarstvo, visokoškolska ustanova i Agencija.

(2) Ministarstvo, na temelju zahtjeva visokoškolske ustanove za akreditaciju studijskih programa, provjerava broj grupiranih studijskih programa u skladu s navedenim u stavu (1) ovog članka, te predlaže Agenciji za imenovanje odgovarajući broj stručnjaka s utvrđene liste stručnjaka, u skladu s Okvirnim zakonom, aktima Ministarstva i Agencije.

(3) Prilikom predlaganja stručnjaka Ministarstvo predlaže stručnjake iz znanstvenih oblasti ili polja kojima pripadaju studijski programi navedeni u zahtjevu za akreditaciju.

(4) Imenovanje stručnjaka za akreditaciju studijskih programa prema modelu klastera će se izvršiti u skladu s brojem grupiranih studijskih programa, vodeći pri tome računa o:

a) minimalnoj zastupljenosti četiri kategorije (predstavnik akademske zajednice, predstavnik privrede i prakse, predstavnik međunarodnih stručnjaka te predstavnik studenata);

b) broju studijskih programa u klasteru;

c) broju različitih polja u klasteru po oblastima ili broju različitih grana (užih oblasti) u klasteru po poljima.

(5) Povjerenstvo stručnjaka u postupku akreditacije studijskih programa prvog i drugog ciklusa i integriranog studija prema modelu klastera čini najmanje pet, a najviše sedam članova.

(6) Uzimajući u obzir sve navedeno, posebno imajući u vidu broj studijskih programa grupiranih u klaster, posjeta povjerenstva stručnjaka ne može trajati kraće od dva dana

(najmanji klaster) niti duže od pet dana (najveći klaster).

Članak 37.

(Pojedinačna akreditacija)

Akreditacija studijskih programa prema modelu pojedinačne akreditacije u proceduralnom smislu se provodi na isti način kao i akreditacija visokoškolske ustanove, a što podrazumijeva primjenu svih odredbi iz dijelova „II. Opće odredbe o akreditaciji“, „III. Obveza samoevaluacije i izvješće o samoevaluaciji“ i „IV. Postupak akreditacije“.

Članak 38.

(Pojedinačna akreditacija u sklopu akreditacije visokoškolske ustanove, sa ili bez recenzije)

(1) U slučaju akreditacije visokoškolske ustanove s jednim ili dva studijska programa, odnosno za jedan ili dva pojedinačna studijska programa, akreditacija studijskog programa se može provesti u sklopu akreditacije visokoškolske ustanove, a pri čemu se imenuje isto povjerenstvo stručnjaka za akreditaciju visokoškolske ustanove i akreditaciju jednog ili dva studijska programa.

(2) Recenzija studijskih programa kao instrument vanjskog vrednovanja studijskih programa se provodi samo za pojedinačne studijske programe u sklopu akreditacije visokoškolske ustanove, kao postupak koji prethodi posjeti povjerenstva stručnjaka.

(3) Proces recenzije ne uključuje posjetu recenzenata te se sastoji od tri koraka:

a) samoevaluacijskog izvješća studijskog programa;

b) recenzije od strane nezavisnih domaćih, međunarodnih recenzenata i studenta koja rezultira recenzentskim izvješćima s preporukama za unapređenje;

c) izrade plana unaprjeđenja studijskih programa na temelju preporuka iz recenzentskih izvješća.

(4) Recenzija studijskih programa prethodi akreditaciji visokoškolske ustanove te obuhvata najviše deset studijskih programa iz najviše dvije znanstvene oblasti u jednom ciklusu akreditacije.

(5) Zahtjev za akreditaciju studijskih programa podnosi visokoškolska ustanova Ministarstvu, najmanje 12 mjeseci prije isteka roka važenja akreditacije visokoškolske ustanove, ali ne više od 18 mjeseci prije isteka tog roka.

Članak 39.

(Kriteriji za izbor recenzenata)

(1) Kriteriji za izbor recenzenata:

a) izbor u zvanje vanrednog ili redovnog profesora;

b) neophodno minimalno iskustvo od deset godina u nastavi na visokoškolskim ustanovama, u smislu izvođenja nastave na predmetu ili predmetima,

c) student završne godine studija, bez obzira na ciklus studija, a koji ispunjava sve uvjete propisane relevantnim dokumentima za izbor na listu stručnjaka Agencije.

(2) Recenziju, bez posjete ustanovi, provode recenzenti koji ispunjavanju navedene kriterije, od kojih u pravilu jedan treba biti domaći i jedan međunarodni recenzent iz znanstvene oblasti ili polja kojem pripada studijski program i student.

(3) Ministarstvo samostalno provodi postupak recenzije studijskih programa, posebno vodeći računa o navedenim, u stavku (1) ovog članka, kriterijima za izbor recenzenata, prilikom njihovog angažmana za postupke recenzije studijskih programa.

(4) Ministarstvo ne može predložiti iste stručnjake za povjerenstvo stručnjaka u postupku akreditacije visokoškolske

ustanove, a čiji studijski programi su bili predmet recenzije, ako je za postupak recenzije imenovala stručnjake koji ispunjavaju navedene kriterije, a koji se nalaze na listi stručnjaka Agencije.

Članak 40.

(Način rada recenzenata)

(1) Zadatak u radu recenzenata je da nezavisno jedan od drugog analiziraju strukturu studijskog programa, obrazovnih ciljeva, ishoda učenja, usuglašenosti kurikuluma s izlaznim kompetencijama svršenih studenata i kompetencijama nastavnog osoblja, interakciju s trendovima u znanosti i praksi, te daju preporuke za unaprjeđenje prema kriterijima za akreditaciju studijskih programa.

(2) Pored samoevaluacijskog izvješća recenzenti putem Ministarstva mogu zahtijevati od visokoškolske ustanove i druge materijale vezane za studijski program, a sve s ciljem kvalitetnije recenzije.

(3) Recenzije se dostavljaju Ministarstvu, po dva primjerke u štampanoj i elektronskoj formi, koje ih prosljeđuje visokoškolskoj ustanovi.

(4) Koristi se Obrazac 5, ček-lista za internu i eksternu (izvješće za recenziju) evaluaciju, koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

Članak 41.

(Povlačenje programa iz postupka)

U slučaju utvrđenih bitnih odstupanja u odnosu na propisane zahtjeve kriterija visokoškolska ustanova može da povuče studijski program iz daljeg postupka vanjskog vrednovanja, te da ga prijavi za ponovnu akreditaciju nakon otklanjanja utvrđenih nedostataka i ispunjavanja preporuka datih u izvješćima o recenziji studijskog programa, u roku koji ne može biti kraći od godinu dana od dana prijema izvješća o recenziji.

Članak 42.

(Zadaci povjerenstva stručnjaka za akreditaciju visokoškolske ustanove u vezi s recenzijom)

(1) Povjerenstvo stručnjaka u postupku akreditacije visokoškolske ustanove uz samoevaluacijsko izvješće razmatra recenzentska izvješća i planove za provedbu preporuka datih u recenzentskim izvješćima.

(2) Mišljenje o ishodu akreditacije studijskog programa, koji je bio predmet recenzije, formalno donosi povjerenstvo stručnjaka imenovano za postupak akreditacije visokoškolske ustanove, a koja je izvršila posjetu svim organizacijskim jedinicama ustanove na kojima se izvode studijski programi obuhvaćeni recenzijom i izvršila evaluaciju u skladu s propisanim kriterijima.

(3) Povjerenstvo stručnjaka za akreditaciju visokoškolske ustanove analizirajući samoevaluacijsko izvješće i dostavljene recenzije studijskih programa, prema potrebi može tražiti od visokoškolske ustanove i dodatne informacije u vezi studijskih programa kako bi ih adekvatno evaluirala.

DIO SEDMI – ISHODI AKREDITACIJE I IZDAVANJE RJEŠENJA O AKREDITACIJI

Članak 43.

(Ishodi akreditacije)

(1) Na temelju preporuke Agencije, izdate na temelju

mišljenja povjerenstva stručnjaka, Ministarstvo donosi rješenje o akreditaciji kojim utvrđuje jedan od tri sljedeća ishoda postupka akreditacije:

a) akreditacija visokoškolske ustanove, odnosno studijskog/ih programa, u slučaju kada su svi kriteriji ocijenjeni kao potpuno ili znatno ispunjeni, na razdoblje:

1) od pet godina u slučaju reakreditacije provedene nakon stupanja na snagu ovog Pravilnika i kada visokoškolska ustanova, odnosno studijski program, prvi put prolazi postupak akreditacije;

2) od šest godina u slučaju da visokoškolska ustanova, odnosno studijski program, naredni put prolazi postupak akreditacije nakon stupanja na snagu ovog Pravilnika, i to ako je prilikom prethodnog postupka akreditacije visokoškolska ustanova bila akreditirana i svi kriteriji bili ocijenjeni kao potpuno ili znatno ispunjeni;

3) od sedam godina, samo u slučaju ispunjenosti prethodna dva uvjeta.

b) pismo očekivanja na razdoblje do jedne godine, u slučaju kada je više od polovine kriterija ocijenjeno kao u potpunosti ili znatno ispunjeno, a svi ostali kao djelomično ispunjeni:

1) visokoškolska ustanova, odnosno studijski program kojoj je Ministarstvo izdalo pismo očekivanja u tom postupku akreditacije može dobiti rješenje o akreditaciji samo na pet godina.

c) odbijanje akreditacije visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa, u slučaju:

1) kada je najmanje jedan kriterij ocijenjen kao neispunjen ili kada je više od polovine kriterija ocijenjeno kao djelomično ispunjeno;

2) kada se za visokoškolsku ustanovu, odnosno studijski program, a koji su dobili pismo očekivanja, utvrdi da nije došlo do unaprjeđenja na temelju preporuka povjerenstva stručnjaka, odnosno kada je i dalje minimalno jedan kriterij ocijenjen kao djelomično ispunjen.

(2) Primjerak potpisanog rješenja o akreditaciji Ministarstvo dostavlja visokoškolskoj ustanovi i Agenciji u cilju poduzimanja i provođenja radnji i mjera propisanih zakonom i relevantnim podzakonskim aktima.

Članak 44.

(Obveze Agencije)

(1) Agencija će, u skladu s članom 49. Okvirnog zakona, na temelju mišljenja povjerenstva stručnjaka donijeti preporuku o akreditaciji visokoškolske ustanove i akreditaciji studijskog programa.

(2) Uz preporuku o akreditaciji Agencija će Ministarstvu dostaviti i primjerak izvješća o eksternoj evaluaciji koji je izradilo povjerenstvo .

(3) Nakon rješenja Ministarstva o akreditaciji visokoškolske ustanove i studijskog programa, Agencija će izvršiti ocjenu usklađenosti rješenja o akreditaciji s kriterijima i standardima iz članka 48. Okvirnog zakona, te upisati akreditiranu visokoškolsku ustanovu, odnosno akreditirani studijski program u Državni registar akreditiranih visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini.

Članak 45.

(Rješenje o akreditaciji)

(1) Na temelju preporuke Agencije i izvješća o eksternoj evaluaciji povjerenstva, Ministarstvo je obvezno najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema izvješća i preporuke Agencije

donijeti odgovarajuće rješenje o podnesenom zahtjevu za akreditaciju.

(2) Rješenje o akreditaciji donosi Ministarstvo.

(3) Primjerak potpisanog rješenja o akreditaciji Ministarstvo dostavlja visokoškolskoj ustanovi i Agenciji radi upisa u Registar akreditiranih visokoškolskih ustanova.

Članak 46.

(Pismo očekivanja)

(1) Kada je visokoškolskoj ustanovi ili studijskom programu upućeno pismo očekivanja, u rješenju se navodi rok kada su dužni podnijeti novi zahtjev za akreditaciju, uz koji se podnosi izvješće o provedenim mjerama od dana prijema pisma očekivanja do dana podnošenja zahtjeva.

(2) Za provođenje mjera visokoškolska ustanova dužna je sačiniti plan najkasnije u roku od 15 dana od dana dobivanja pisma očekivanja.

(3) Zahtjev i izvješće iz stavka (1) ovog članka Ministarstvo dostavlja Agenciji, koja organizira postupak ocjene revizije kvaliteta, odnosno ispunjenosti mjera određenih pismom očekivanja, te daje Ministarstvu preporuku o akreditaciji.

(4) U postupku iz stavka (3) ovog članka u pravilu sudjeluje isto povjerenstvo koje je dalj mišljenje o ishodu akreditacije povodom kojeg je upućeno pismo očekivanja, a koja daje novo mišljenje o ishodu akreditacije, s dva moguća ishoda:

a) akreditiranje visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa;

b) odbijanje akreditacije za visokoškolsku ustanovu, odnosno studijski program.

(5) Sastav povjerenstva iz stavka (4) ovog članka Agencija može, na prijedlog Ministarstva, izmijeniti, iz objektivnih razloga.

(6) Na temelju preporuke iz stavka (3) ovog članka Ministarstvo u roku od najkasnije 15 dana donosi rješenje kojim odlučuje o akreditaciji.

(7) U slučaju pozitivne odluke, odnosno rješenja o davanju akreditacije, u razdoblju na koji se izdaje akreditacija uračunava se i razdoblje od prijema pisma očekivanja do dana donošenja rješenja o akreditaciji.

Članak 47.

(Odbijanje zahtjeva za akreditaciju)

(1) U slučajevima kada je ishod institucionalne akreditacije, odnosno reakreditacije visokoškolske ustanove, nedobivanje akreditacije, visokoškolskoj ustanovi danom pravomoćnosti rješenja Ministarstva oduzima se dozvola za rad/licencija.

(2) U slučaju kada je ishod postupka akreditacije nedobivanje akreditacije, visokoškolska ustanova može, shodno važećim odredbama članka 37. Zakona o visokom obrazovanju ponovo podnijeti zahtjev za akreditaciju nakon isteka roka od jedne godine, a najkasnije dvije godine od konačnosti rješenja.

(3) U slučaju odbijanja akreditacije za studijski program, u tom razdoblju i razdoblju do eventualnog dobivanja akreditacije studijskih programa, visokoškolska ustanova na taj studijski program ne može upisivati nove studente.

Članak 48.

(Prigovor na rješenje o akreditaciji)

(1) Rješenje o akreditaciji visokoškolske ustanove, koje donosi Ministarstvo, konačno je i protiv njega nije dopuštena žalba.

(2) Protiv rješenja Ministarstva može se pokrenuti upravni

spor u roku od 30 dana Kantonalnom sudu u Novom Travniku.

Članak 49.

(Posljedice neispunjavanja obveza visokoškolske ustanove u postupku akreditacije)

(1) Visokoškolska ustanova snosi posljedice u postupku akreditacije u slučajevima:

a) nepodnošenja zahtjeva za akreditaciju visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa u propisanom roku – posljedica je oduzimanje dozvole za rad i obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja;

b) negativnog ishoda postupka institucionalne akreditacije, odnosno reakreditacije, posljedica je oduzimanje dozvole za rad i obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, a za negativan ishod akreditacije studijskog programa posljedica je zabrana upisa studenata na taj studijski program;

c) nedonošenje plana otklanjanja nedostataka u roku od najduže tri mjeseca od prijema pisma očekivanja, te neizrađivanje i nedostavljanje izvješća o provođenju mjera iz pisma očekivanja, posljedica je nedobivanje akreditacije i oduzimanje dozvole za rad/licence;

d) u slučaju navedenih posljedica visokoškolske ustanove dužne su osigurati nastavak studija na srodnim studijskim programima iste visokoškolske ustanove ili istim studijskim programima druge visokoškolske ustanove s kojom postoji sporazum/ugovor o preuzimanju studenata;

e) aktiviranje bankarske garancije.

DIO OSMI – POSTAKREDITACIJSKE AKTIVNOSTI

Članak 50.

(Aktijski plan)

(1) Svaka akreditirana i uvjetovano akreditirana visokoškolska ustanova tri mjeseca nakon prijema rješenja o institucionalnoj akreditaciji ili akreditaciji studijskoga programa izrađuje i na odgovarajućem tijelu prihvaća akcijski plan provedbe preporuka, te plan dostavlja Ministarstvu i obvezno objavljuje na svojoj internetskoj stranici.

(2) Akcijski plan sadrži popis aktivnosti usklađenih s preporukama povjerenstva stručnjaka, vremenski okvir za provođenje tih aktivnosti te konkretne nositelje aktivnosti, odnosno odgovorne osobe, te resurse potrebne za provedbu.

(3) Provođenje akcijskog plana prati Ministarstvo u suradnji s Agencijom.

(4) Ministarstvo samostalno, odnosno po službenoj dužnosti ili na temelju preporuke Agencije, može ukinuti rješenje o institucionalnoj akreditaciji ili akreditaciji studijskoga programa ako visokoškolska ustanova ne izradi akcijski plan na način i u roku utvrđenim stavovima (1) i (2) ovoga članka.

(5) Akcijski plan sačinjava se prema Obrascu 7, koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

Članak 51.

(Godišnje izvješće o napretku i ukidanje rješenja o akreditaciji)

(1) Akreditirana visokoškolska ustanova obvezna je jednom godišnje izraditi izvješće o poduzetim aktivnostima na provođenju akcijskog plana institucionalne akreditacije ili akreditacije studijskoga programa.

(2) Izvješće obvezno sadrži poduzete aktivnosti, stupanj provođenja, kao i obrazložena eventualna odstupanja od

akcijskog plana.

t(3) Izvješće se dostavlja Ministarstvu i objavljuje na internetskoj stranici visokoškolske ustanove.

(4) Ako visokoškolska ustanova ne izradi spomenuti izvješće iz stavova (1) i (2) ovog članka, Ministarstvo će ukinuti rješenje o akreditaciji.

(5) Odluku o ukidanju rješenja o akreditaciji Ministarstvo dostavlja Agenciji radi brisanja visokoškolske ustanove, odnosno studijskoga programa iz Državnog registra akreditiranih visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini.

(6) Godišnje izvješće sačinjava se prema Obrascu 8, koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

Članak 52.

(Oduzimanje rješenja o akreditaciji)

Ministarstvo će, na prijedlog Agencije, oduzeti rješenje o akreditaciji ako se na temelju inspeksijskog nadzora, u skladu s članom 39. Zakona o visokom obrazovanju, utvrdi da je visokoškolska ustanova prestala da ispunjava uvjete navedene u licenci i akreditaciji, a uočeni propusti se ne mogu otkloniti u datom roku od najduže šest mjeseci.

Članak 53.

(Zahtjev za reakreditaciju)

(1) Visokoškolska ustanova je obvezna najkasnije u roku od šest mjeseci prije isteka razdoblja za koje je doneseno rješenje o akreditaciji podnijeti zahtjev za reakreditaciju u skladu s odredbama Zakona o visokom obrazovanju te odredbama ovog Pravilnika.

(2) Ako visokoškolska ustanova ne podnese zahtjev u roku navedenom u stavu (1) ovoga članka, pokreće se postupak brisanja iz registra nakon isteka roka na koji je izdana akreditacija.

Članak 54.

(Ponovna akreditacija nakon ukidanja rješenja o akreditaciji)

(1) Visokoškolska ustanova kojoj je u skladu s odredbama ovog Pravilnika ukinuto rješenje o akreditaciji dužna je u roku od najduže jedne godine od preuzimanja rješenja o ukidanju akreditacije podnijeti novi zahtjev za provođenje postupka akreditacije.

(2) Ako visokoškolska ustanova ne podnese zahtjev u roku, navedenom u stavu (1) ovog članka, pokreće se postupak brisanja iz registra.

Članak 55.

(Prigovori i žalbe na postupanje sudionika u postupku akreditacije)

(1) Svi aktivni sudionici u postupku akreditacije imaju pravo prigovora i žalbe na postupanje drugih sudionika u postupku akreditacije u skladu s relevantnim pravnim propisima.

(2) Prigovor ili žalba se primarno mora uputiti onom akteru u čijoj je mjerodavnosti aktivnost koja se provodi i na koju se odnosi žalba.

(3) Postupanje po prigovoru i žalbi uključuje Obavješćavanje i pravovremeno upoznavanje Agencije i Ministarstva s ciljem usklađivanja postupanja sa Standardima i smjernicama za osiguranje kvaliteta u Europskom prostoru visokog obrazovanja (ESG).

Članak 56.

(Objavljivanje aktualnog akcijskog plana visokoškolske ustanove)

U roku od najkasnije 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Pravilnika, sve visokoškolske ustanove koje u trenutku stupanja na snagu ovog Pravilnika imaju institucionalnu akreditaciju visokoškolske ustanove dužne su aktualni akcijski plan i aktualni Godišnje izvješće o poduzetim aktivnostima na provođenju akcijskog plana iz članova 50. i 51. Pravilnika objaviti na svojoj internetskoj stranici i dostaviti Ministarstvu.

Članak 57.

(Obveza korištenja obrazaca)

Pri implementaciji odredbi ovog Pravilnika, visokoškolske ustanove dužne su koristiti obrasce koji su sastavni dio ovog Pravilnika, i to :

a) Obrazac 1. iz članka 15. pod A), Samoevaluacijsko izvješće visokoškolske ustanove;

b) Obrazac 2. iz članka 15. pod B), Samoevaluacijsko izvješće studijskog programa;

c) Obrazac 3. iz članka 30., Izvješće Povjerenstva domaćih i međunarodnih stručnjaka koja daje ocjenu i obavlja reviziju kvaliteta i daje preporuku o akreditaciji visokoškolskih ustanova;

d) Obrazac 4., iz članka 30., Izvješće Povjerenstva domaćih i međunarodnih stručnjaka koji daje ocjenu i obavlja reviziju kvalitete i daje preporuke o akreditaciji studijskih programa;

e) Obrazac 5. iz članka 40., Ček-lista za internu i eksternu (Izvješće za recenziju) evaluacije;

f) Obrazac 6., iz članka 32., Petogodišnji plan akreditacije studijskih programa;

g) Obrazac 7., iz članka 50., Akcijski plan implementacije preporuka Povjerenstva stručnjaka u postupku akreditacije visokoškolske ustanove/studijskog programa;

h) Obrazac 8., iz članka 51., Godišnje izvješće o implementaciji Akcijskog plana implementacije preporuka.

Članak 58.

(Prestanak važenja prethodnog Pravilnika)

Stupanjem na snagu ovog Pravilnika prestaje da važi Pravilnik o akreditaciji visokoškolskih ustanova i studijskih programa („Službene novine Kantona Središnja Bosna“, broj 6/14, 14/14 i 2/20).

Članak 59.

(Primjena Zakona o upravnom postupku, izmjene i dopune te tumačenje)

(1) Na radnje i rokove koji nisu definirani ovim Pravilnikom primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

(2) Izmjene i dopune ovog Pravilnika provode se na način i postupkom koji je važio za njegovo donošenje.

(3) Ako se u postupku primjene ovog Pravilnika pojave određene nejasnoće, Ministarstvo će razmotriti obrazloženi zahtjev i, u skladu s tim, izdati obvezujuće tumačenje, odnosno pristupiti izmjenama i dopunama ovog Pravilnika.

Članak 60.

(Stupanje na snagu)

Ovaj Pravilnik stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u „Službenim novinama Kantona Središnja Bosna“.

Broj: 03-34-571/25
27. ožujka 2025.
Travnik

MINISTAR
Bojan Domić, v. r.

disciplina, ili posebnih pojedinačnih znanosti.

(4) Znanstvena disciplina je sustav znanja, postupaka i metoda kojima se određuje netko pojedinačno područje znanosti u značenju organiziranog skupa provjerenih i u nekom trenutku istinitih i pouzdanih znanja. Prema ovoj definiciji, pojam „znanstvene discipline“ odgovara pojmu „pojedinačne znanosti“.

DIO DRUGI – KLASIFIKACIJA ZNANSTVENIH
PODRUČJA, POLJA I GRANA

Članak 3.

(Znanstvena područja)

(1) Znanstvena područja su:

1. prirodne znanosti;
2. tehničko-tehnološke znanosti – inženjering i tehnologija;
3. medicinske i zdravstvene znanosti;
4. poljoprivredne znanosti;
5. društvene znanosti;
6. humanističke znanosti.

(2) Umjetnost je definirana unutar oblasti humanističkih znanosti.

(3) Područja i polja su maksimalno moguće usklađeni s prvom i drugom razinom klasifikacije, a grane s trećom razinom klasifikacije, datim u dokumentu iz članka 1. stavka (2) ovog Pravilnika.

(4) Utvrđena nomenklatura može se i dalje proširivati, odnosno može imati i niže razine klasifikacije užih znanstvenih oblasti, ovisno od potrebe.

Članak 4.

(Nomenklatura znanstvenih polja i grana)

Nomenklatura znanstvenih polja i grana unutar znanstvenih područja nalazi se u Prilogu, broj 1., i čini sastavni dio ovog Pravilnika.

Članak 5.

(Interdisciplinarne znanstvene oblasti i principi suradnje)

(1) Vodeći računa o stalnom razvoju i policentričnom sustavu znanstvene djelatnosti, visokom obrazovanju i tehnologiji, uspostavljanjem interdisciplinarne znanstvene oblasti omogućava se suradnja znanstvenika i znanstveno-istraživačkih institucija iz više različitih znanstvenih oblasti u ostvarivanju većeg broja problemski povezanih znanstvenih projekata.

(2) U skladu sa stavom (1) ovog članka, ovu oblast moguće je utvrditi samo načelno, kao znanstvenu oblast različitih oblasti, polja i užih oblasti znanosti i tehnologije.

(3) Polja unutar interdisciplinarne oblasti uspostavljaju se u svakom pojedinačnom slučaju.

(4) Subjekti koji su zainteresirani za uspostavljanje polja unutar interdisciplinarne oblasti dostavljaju obrazložen zahtjev Ministarstvu obrazovanja, znanosti, mladih, kulture i športa.

DIO TREĆI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 6.

(Obveze visokoškolskih ustanova)

(1) Visokoškolske ustanove dužne su svoje Opće akte i druge propise u cijelosti uskladiti s odredbama ovog Pravilnika.

(2) Senat visokoškolske ustanove dužan je u roku od

680

Na temelju članka 12. Zakona o organiziranju i djelokrugu rada ministarstava i drugih tijela kantonalne uprave Kantona Središnja Bosna („Službene novine Kantona Središnja Bosna“, broj: 15/12, 17/12 i 11/19), članka 11. stavka (5) Zakona o visokom obrazovanju Kantona Središnja Bosna („Službene novine Kantona Središnja Bosna“, broj: 4/13) i članka 4. Naputka o metodološkom okviru i principima za izradu pravilnika o klasifikaciji znanstvenih oblasti, polja i grana, Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 47/12), Ministarstvo obrazovanja, znanosti, mladih, kulture i športa Kantona Središnja Bosna donosi

**P R A V I L N I K
O ZNANSTVENIM PODRUČJIMA,
POLJIMA I GRANAMA**

DIO PRVI – OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(Predmet)

(1) Pravilnikom o znanstvenim područjima, poljima i granama (u daljnjem tekstu: Pravilnik), se utvrđuju:

- a) znanstvena područja/oblasti, polja i grane/uža oblast, s pripadajućim klasifikacijskim oznakama;
- b) interdisciplinarna znanstvena oblast.

(2) Nazivi znanstvenih područja/oblasti, polja i grana/užih oblasti su maksimalno moguće usklađeni s aktualnim dokumentom „Revidirana klasifikacija oblasti znanosti i tehnologije u priručniku Frascati“ (2002. i 2015.), koji je temelj za praćenje statističkih indikatora u Europskoj Uniji u oblasti istraživanja i razvoja, i Naputkom o metodološkom okviru i principima za izradu pravilnika o klasifikaciji znanstvenih oblasti, polja i grana, Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine.

(3) Ovim Pravilnikom postiže se minimum razine usporedivosti podataka o istraživanjima i razvoju (oblastima znanosti i tehnologije), na međunarodnoj razini.

Članak 2.

(Značenje pojmova)

(1) Znanstveno područje/oblast sistematizira znanstvena polja, a prema zakonskoj regulativi pojedinih zemalja razlikuje se broj i sastav znanstvenih oblasti u koje se sistematizira znanost.

(2) Znanstveno polje sistematizira više užih znanstvenih oblasti.

(3) Znanstvena grana sistematizira više znanstvenih